

(۶۱)

کاشف

○ رسول مہر

○ شمس فقیر

○ اختر محی الدین

○ غلام بنی قراق

○ مظفر خانم

○ عایشہ مستور

○ عبدالعزیز مارون

○ محمد امین رفیقی -

ایڈیٹر:-

غلام رسول سنٹوش

بہار پوک نہ اگر چاہے تڑا یہ گدا یہ مینہ کیا ہ
 گدہ لالہ داغ بھگہ ہتھ چھ جا یہ جا یہ مینہ کیا ہ
 ہو چس نہ پینہ مینا لک نہ دس نگر از تاج
 قلم یہ مینوں تے پوک چاہہ رایہ رایہ مینہ کیا ہ
 قدم قدم مینہ چھم دا لکھ مینہ لکھ کن گڑھان
 اگر مینہ سیتو تہو آسکھ نہ تڑا یہ تڑا یہ مینہ کیا ہ
 بیہ ریشہ آلا دو مینہ پینی دہانغ دہو کو دست
 دہ تھان چھ مشکہ لو مینہ کاشہ مینہ کیا ہ
 گیندا کر یوم نہ کیا ہ تاں گیند یوم گنگرا رے
 سمیٹھہ دڑا یہ اگر عرشہ آپسرایہ مینہ کیا ہ
 مینہ آ قباب تہ کھو یا چھہ ار دس پکو دھو
 کین اگر چھہ کراں خندہ سایہ سایہ مینہ کیا ہ
 پین عشق چھہ شہنشاہ سہ آسہ کو نہ گداہ
 برن مینہ چھہ یون تا گورے کرایہ مینہ کیا ہ
 مینہ نہ نہ کتن پنے دھچ بے دہارے
 صدا اگر رواں روت کھ تڑا شایہ شایہ مینہ کیا ہ
 مینہ دھو نہ پینہ خمارے نہ شہے تہ ٹاکو پنہو
 دھن چوڑی تہ زن کو سم تڑا مینہ رایہ مینہ کیا ہ
 حرام چھکھ اگر ہے قبر مینہ پینہ دھون
 مینہ سیتو گئے تہ زن یم میا فو شاہ مینہ کیا ہ
 مینہ پو شون چھہ زنگارہ دار آ نہ مینہ
 مکو چھہ کما ہتر مینہ اگر قلا یہ مینہ کیا ہ

برای بحث

پتو مین تو از کس کاشرس ادیس مشر
 چھہ راپن کابل پشور نہ غزل - اہل غزل
 تہ چھہ پشور غزل مینہ لکھ مینہ لکھ یوزان
 دودو پتو پین غزل مینہ چھہ کو نہ پوان
 نہ پوک دیت کاشرس اکھ تو دھچہ تہ آہنگ
 توے چھہ پینہ فارم تو موادس اندر سہاہ قلیلہ
 پدان - اٹھ مینہ ہر گاہ کاشہ دوستس
 پینہ خیالات آسن دنیو سہ ہیکہ تم
 یکھتہ - کاشہ ادب کو صفہ روزن مافر

ادارہ

شرح

کتابخانه

قوروی سده ۱۹۶۶ء

جلد ۱

صلاح کار

علی محمد لون
دینا ناتھ تادم
بشی نردوش

انتظامی مشیر - حسرت گڈه

ایڈیٹر - غلام رسول ستوش

مکاتبت : محمد سلیم نصیر
انزیم خانیہ سرنگر

شمارچ ۲

کتابشیر زبان تہ سائنتہ اکاڈمی
مسنون - مہدیہ صاحبہ دیکر
کراتی - عبد العزیز بازون
نظم - لغزش
مظفر خانم
منظور آشتی
موسن لال اش
غلام نبی نفاق
غزل - عالیہ مستور
شمس فقیر - این کال
خولہ خط - بشی نردوش
نامہ پیام
دشمنانگی غلام نبی شاکر

پتہ انتظامی مشیر

فی پریچہ
۶۰ پونہ

حسرت گڈه میرہ محلہ سرنگر - ۲

سکالہ

۶ روپیہ

کتابخانه بان محمد سائیتہ اکاڈمی

گنجشکر زبان چھ بندہ ستون کس اہنس
 منتر شدہ دایک علاقائی زبان اندر اکھ زبان
 تسلیم آشر کرہ۔ سہتیہ اکاڈمی چھ چھ
 دوسرے بین علاقائی زبان اندر لیکھن آشر
 بہترین کتابن قومی نیامہ ودان۔ بہترین کتاب
 سرور کرہ کہتو خاطر چھ سہتیہ اکاڈمی کیتھ
 راج مقرر کران۔ پیم مچ چھ اکاڈمی پتہ پتہ
 علاقائی زبان اندر لیکھن آشر بہترین
 کتاب پتہ نیامہ خاطر سفارش کران۔ پتہ
 ہنتر اکثر پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ
 ریفر پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ
 چھ پتہ اکاڈمی مقرر کران۔ ریفر پتہ پتہ
 ودان ہنتر پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ
 کرہ پتہ پتہ قومی پتہ پتہ پتہ

اکاڑی ہند طریق کار شکوک پر جا بیدار
 گہ ڈنی آدہر تیاہ سہر گیا شی ہاشتر نہ تہہ

کله شپږه "سه مېر" نامه کتاب پر وږه - امير غلام پلوه
نه ډه اتهه اوس بجو اړچ سقايش کړو تر
بلوکه تير و تلکو کشره شيدو وږه پر اعظم
اس اړچ سقايش کړو تر - گويا د بي کوه
پر لږ لږ ماشو زنده کولس سيا سي کوه
پر اسنو سناک رحمان پوک وږه کښ ته
اختر محي الدين تر رحمان راهي د پيژن کتابين
امير پير تر نيا ميه ميشول ته ۲ پير اي سيا سي
کوه پير تر سار شفا کشره شيدو شکار نيا وږه -
پر چه له وان ډه ياد ته تمام کشره شيدو
تولق چه سا پته اکاډي چه اسنو سناک
وږه من بجو کران وږه تر - چنانچه اتهه
وږه من بجو خلاف آ وږه وږه وږه
اختلاج تر کښه -

یہیں تہ کمر (یوت تام اسیر مولوم نیکی)
کاڈی ٹھنڈ بد اکثر بجھو تہ ترش پتہ ریفنہ
اکس کا شہرہ کتابہ قومی رواد بد پش

شد و مد و سان سُفارش - خیال اوس زده
و ده و ۴ سر سارشته اکاڑی بدو شتر
۴ دتر - مگر کتفه و ۴ دتر بیشتر تو شتر
کتایر ۴ و نه ایواژ و ۴ دتر کاشتر لو
او به بیکر آتھ خلاف پشتر پشتر شایر سوتف
مارا فنگی غلام پر

مولوام چھنہ از کو سہ فصلت آہیر
اکا ڈی پیش - پیشترین چھہ صاف
زہ آذر چہ لہ ویت تر بیتہ چہ کوثر
اتھ ادی مامس اڈہ دخل بیتہ چھہ
نہ سکتہ روزان - یاتر چھہ سا بہ
اکا ڈی کشرہ سہنہ تیٹہ شختر
وایس - یس اتہائی بہ مذاق، تنگ
نظر تر تو صبی چھہ - نہ چھہ اکا ڈی
پانہ کشرہ متعلق تنگ نظر تر تو صبی
سہنہ تر - وہ نوے صد رشہ چھہ

انسانک تو قابل شدم -
 سار پتہ اکوڑی پڑا کاشیہ تہائی
 مشتق صحت مند ہامسی پانچویں -
 پڑیس بجے تو یفری مقرر کمرنگ پیر طاہری
 ڈوہنگ جہم کر رہے کاشیہ بان پتہ اوڈ
 فہرس مشورہ ہمیشہ شاہ طہر و اولیاء -
 تہ منہ کلیہ تہ شراس تہ ثلہ -

اُسو چہرہ بیشتر کہیں نقای اخبار
 پتھر آتھہ راہ ستر پتھر راہ
 پتھر نادان نہ بیشتر کہیں ادب
 پتھر آتھہ افسوسناک ماملس پہچہ
 سنجیدگ سان غور کون تو سامتہ
 اکا ڈی پتھر پتھر فریب پا پسوی
 بے نقاب کون

ادامہ

قوم گئی زبان ہر زبان گو و قوم

مهدیه صاب دیکه

از بزرگشده دژن پخته دیره اوس
 سانه کشره منزه که قاریسی تو کا شکر گد نه
 ییو شند ناد اوس مهدی تو عام لاکه ۴ سو
 اوس مهدی صاب دیکه. مهدی صاب اوس
 عظیم شاه دیکه شند نیچو تو بر اوس شهلو
 پیشکر روزان. عظیم شاه دیکه اوس عربی
 تو قاریسی عالم تو گد نه مات. اوشند بر
 نیچو پیشکر مهدی دیکه ۴ سو و نان تو اوس
 عالم مگر مهدی صاب اوس شریس منشر
 اوس اوس خود دا وند کر پنن. قلی بدیهه قاریسی
 تو کا شری شار و نه نش منزه سبشاه کمال
 دیتنت. مهدی صاب اوس هاراجه پرتاپ
 شگلکس قاریسی پیره تا وان. تو هاراجه شیر
 شکه اوس اوس سلاطه ره پیس تره
 پخته تو لکه بشپینه دسو مختان و دان
 را بکاره شند و ده ستاد ۴ سو کتو اوس
 مهدی صاب بش تیر و قته کین دپس دیارن

سیتو ته و ده شین رهن. خاص اوس
 اوس میانشد ورتو راجه کاک دوس
 سیتو سبشاه ایتلاسی تو بیم تو ۴ سو
 مهدی صاب بش سبشاه قدر کران. دیان
 مهدی دیکس اوس تو زانیه پهرن
 یا دسو شیک طریقه لاگت یا دلیقه
 آسان. اوس زانیه مهدی صاب بش
 کتو سیتو و مال ۴ سان نه دامن. راجه
 کاک دوس پانو قاریسی شاپر تو
 اوشند تخلص اوس قریح مهدی صاب بش
 تخلص اوس مهدی. امه کتو ۴ سو مهدی
 صاب بش تو راجه کاکس پانو و آلی سبشاه
 لکن روزان. مهدی صاب بش دیوان یا
 ییشد کلام چشکر کتو جابر یکجا جع نه چله
 ییشد کانه کا شکر کلام شایع سیدست
 بر کیشتر ها چله نه چله پیر این بزرگن
 شیرزه زیویه اسیر تام و دتنت. خه ش
 قوتی کتو چله صرف مهدی صاب بش دپس
 نامر اسر ز بر نظر بش زن مهدی و صاب بش
 تیر و قته کین رد ساری شهرن متعلق چله
 قاریسی شارن مشر و دتنت. امیک
 نسجه چله حکمه ریسر کس قلی کتب عاش
 مشر کتو لا.

مهدو صاب اوس نگر پت تو اوس نگر ادبی
ظرافت اس تمہ وقتہ کین رہیں تو
ادبی ذوقہ و این سبھا خوش کیا
مثالہ کہو جو پیش خدمت

ہمارا راجہ رئیس شگہ بس ملک شمس مشر
اوس بھر مشہدہ مرتضہ کہ تو یوان -
مرتضہ اوس عظیم الدین درابو شترہ زبیر نگرانی
یوان کہ تو - ہمدو صاب تہا و بھر مشہدہ
نہیں اس مجلس مشر - تو امیہ وقتہ اوس
عظیم صاب شترہ ہمدو مرتضہ کہ تو تادان
یقتہ لکھنؤ کول اس و تان - کھنواں و پتہ
ہمدو صاب تو و دتس - ہمدو صاب و چھو
کا تہا رتہ کام چھو عظیم صاب کہ تو تادان
یقتہ لکھنؤ کول لہ چھو مرتضہ کہ تو تادان یگانہ
و دتہ ہمدو صاب کین کین شترہ ہمدو تادان
یقتہ شترہ تادان ہمدو صاب تادان
و دتہ برجستہ

عظیم صاب کین لکھنؤ مایہ مبارک -
درا و پالنس -

یقتہ وہ تہا اوس ہمدو صاب و تہ
پکان - اتہ اوس کولک رام اکہ شترہ
امو و دتہ ہمدو صاب کین مینہ حق اس ہمدو
مہو ہر بنا و تو کین اس - اتہ کولک شترہ

مہرہ یقین یقتہ مشر لکھنؤ جو -
تاد تو ۲ سہ ۱ - دیان ہمدو صاب کین
و دتس یکدم سو پتہ و آسہ
اگر بات غامض ہمدو یک ڈبل -

کول دامن کڈ روہ پتہ تو شترہ ہمدو
صاب کین شترہ مشر - مہو و تان و تان
و دتس ہمدو صاب کین
ہ گزاردن شترہ شگفتہ کول - تو دراد
پالنس -

روایت چھو تہ ہمدو صاب کہ و اکہ
دہ تہ یقتہ راجہ کاک در شترہ
اتہ اس مجلس گرم تو واریہ اس
راجہ کاک کین دیوان خاش پیٹہ پیٹہ
راجہ کاک کین یقتہ ہمدو صاب و چھو یوان
اس و دتہ تادان مینہ کین ہمدو صاب
چھو یوان پتہ کین شترہ ہمدو
پتہ پتہ جاہ - ہمدو صاب کین شترہ
کین جاہ و دتہ - اس تادان و تادان
تہ کاتہ پیٹہ کین جاہ - دریں اثنا و تادان

ہمدو صاب تو تادان مجلس رو دتہ پتہ
پتہ جاہ - کاتہ و دتہ تہ ہمدو صاب کین
پیٹہ کین پیٹہ تادان - ہمدو صاب کین
شترہ تادان راجہ کاک کین چھو کین تادان

که و ملک امانه - هیده صاحب شاد تو بیو کله
در واره راسخ پیوسته - راجه کاک دوتنه
هیده صاحب کن - هیده صاحب یور کن که تو
پیوسته دو هیده صاحب دوتنه مادرت
راگر قسیم - راجه کاکن پیوسته بر یوز تو
سه دوتنه توتو دوتنه ۳ و هیده صاحب نزدیک
تو و امش تحف کرسنه دوتنه سه
چرخ خوش دامت راگر قسیم

تو کنن هیده صاحب تو سه نیون پاش باریک
تمام حاضرین مجلس گیر کن دون طرف گو تو
باشن شهر بر طراقت دوتنه سیاه خورش
دیوان که دو سه گو و ضیح هیده
گفتی هیده صاحب راجه کاک دوتنه نشیر
راجه کاک گو و هیده صاحب بنس یلات
شیر بنس پیوسته تاران - تو پرتو شش
هیده صاحب نهشت تشریف کتبه اوس یلات
سه - هیده صاحب دوتنه - راجه دوتنه
پشت صاحب غایب مشر تو فرموده
صحنه گشته کاک صاحب نشیر گشته
تو و امش ده کله تو سه سه و اوشش
هسته - راجه کاک دوتنه عجیب اتفاق
چو نه میته امس پشت صاحب راجه غایب
مشر امست - میته فرموده که پازار

ده امس گشته من هیده صاحب کنس پیوسته
کله - هیده صاحب دوتنه بر یوزنه راجه
کاک دوتنه کن - پیوسته و لاه چو سه نشیر
دوتنه آله کله تو میته و بن بیا که کله
راجه در دوتنه جلد پیوسته منس
همیشه تلا کچه مشر را در تو قفل تو هیده صاحب
و امش در تو دانس ده کله راجه - میته کن
رو پیوسته ده تو دوتنه هیده صاحب
راجه کاک دوتنه دن امس و دوتنه
بوت و عو هیده وار اوس پیوسته با خبر کیا
تو راجه بد کله پیوسته کله و دوتنه
دانش دلی تو علم دوستی نهاده سبب
کله امس صاحب پیوسته هیده صاحب
بد افط تو برداش - امس ده ماه دوتنه
زانه کله تو هیده صاحب بنس کانه
خیال -

پیوسته کله اوس هیده صاحب کله دوتنه
بابا پیام الدین ریشی نیزه ارگاه پیوسته
زیارت کر نه گوشت - اتر اوس امه دوتنه
زبشش ریشش شیش تا و شاه نادادس
سجاده نشین پیدن - اتر امس واریا
لوا که جمع - هیده صاحب بنس دوتنه مشر که کله
تو دوتنه سه میا که خواجه نادون پیوسته

دنیایم مہرہ اوسا دنیہ مہرہ مٹا بس دنیہ نے
 تو تا دنیہ مٹا بس مٹا بس مٹا بس کٹا وہ
 پڑا مٹا کٹا تو مٹا مٹا بس کھوت شراکت
 تو دنیہ مٹا بس

بیانیت چھس تو کولس تیرہ بختس۔

تو تڑول واپس۔

مہرہ مٹا بس اوس سدا کیر طرفہ دیتو
 آست نڈو ڈسہ دین تو اوس پانپور
 کتو پکان۔ راتہ کیت رڈ ڈڈو
 تو تیتو مٹا بس دسہ تو تہ مٹا کسہ کہہ
 بھاٹو تہ۔ امر مٹا لاش آو اپرا کد لاس
 مٹا کسہ کھالو۔ غریب آپ چھس مرہ مٹا مٹا
 مٹا مٹا مٹا مٹا مٹا مٹا مٹا مٹا مٹا
 مٹا مٹا۔ امر مٹا لاش مٹا مٹا مٹا مٹا
 کہ تو۔

دین خریدارن بختس چھہ بقایا چھہ تم کوں جلد
 از جلد دفترس پلٹہ

رسول چہر

غزل

(میر غزل چھہ اپن دیوہ مجبورن اکس گیون قابس
 ریشہ مٹا بس کو دمت۔ میر غزل چھہ اتام
 چھاپ سپد مٹ)

تس کورے کیا کہہ مٹا کون
 بس تو پتہ نے گھرہ ڈیکہ پورہ لولو
 احوادون تہ چھہ کور کائے تہ دنگ
 کتا چھہ شو بان پیٹہ رنگہ زورہ لولو
 پیرہ اندرے یار مینون گوم پیرتہ
 پے چھہ مٹا کسہ نیرہ زورہ لولو
 فار چھس تو تو تہ دلتہ تہ مٹا بس نار
 وار دنیہ تس چھم تو مستو بہ لولو
 تو دنیہ لاس مٹا یار روزان چھم
 سہ چھہ آسن تہ باد ڈورہ لولو

لغزش

یتر کالی گیو و میون مدنوار ہرن سوی
 یتر کالی دُر تہ و چنہ وژ و نم مینہ بختس کن
 یتر کالی مینہ و وپ شوقہ چہ کلر گہ کو شش پٹ
 باسیوم زہ و و فر لولہ چہ بستی چنہ کدنیو
 ہتہ پیرہ ششس آسہ شش کاشہ تر ماچس
 ہتہ کو چہ کلر آسہ بند و قی تر دیان گے
 آسان چہ پُر کم تر زہواں کیتی چہ تہ غاب
 یتر کالی دُر تہ و چنہ وژ و نم مینہ بختس کن
 یتر کالی گیو و میون مدنوار ہرن سوی

ہتہ گداہر ہچان آسہ، دگل میون سہ دل میل
 تہ نظرہ چہ تہا شہ زہ پیوشہ چن پھول
 سہ میرا دی دیکو داتہ، گلان مینہ کرم مال
 دُر تہ تو پیر دُر دُر مینہ گز ہران اوس کنن منتر
 کینہہ پیٹھو سوغن با دی رنگاکن تہ ژ و لم ہول
 کس رڈ سہ یخلاسہ پین اڈو چہ پھلین منتر
 نور ہر چہ ملاقات مدنوار چہ آفتاب

افسوس مگر روز اکھ افسانہ دے منتری
 اکھ شوق ظہار اس کس نام سہ تشلیو تشلیو تہ دیوانہ دیان داو ہتہ دناو

ميشله واد بخته دژاد اکس واره انده ژول
 اته واره انده ميشول اکس پوشه کيس ستر
 وسته ماچه کيس - پوشه کيس ژور مناس
 موت واد قريپ آ و قريپ آ و لوک اته ستر
 اته پوشه نزاکتير بهر او بي تر سپر يار
 ودرار وپان شبنم کينه قطره اتين پيشه
 زن کاشه زو ملاله کور اکي شوخ گندن باجر
 مستانه مخواه زه تيمس ثارو سپر تر
 بهر تر بهنگم دهنقه کاشه زه تيمس دژور نه ماسه
 يادون چته مگر مس تر بهر توبه تر بهر پرواسه
 نه که سان ديتن شاپ پرواس تر و فون تس
 "گرچه چون بهر دامنه گرهن گير گندن بن منتر"
 کينه زانه گندن شوخ طهره اوس بهر موت واد
 که اسيه نفيس زه اوس موه کله بهر دامن -
 قلعيل کهنه ش راه تر بهر موصوم سپر گير

افسانه چته افسانه - تر افسانه اتی تراو
 افسانه چته افسانه - کنو بوز حقيقت
 يتر کاکي گيوو ميشون مد نوار هر ن سوي
 يتر کاکي ورنه وچنه دژورم ميه بخش کن
 اکيه ساخته بنين واه - مگر واه حقيقت
 باو فرتر سبزه کز بهر تر بوز فرتر سبزه کز بهر
 "تلواس تر امان تر و تر کون تر پدو راه
 افسانه ورنه کوس تر افسانه چته کافي -

دُورِ کِیہ تمام دہ زہ چارہ
گڑبہ ۳ سن کا پتہ انسانہ
نار چھس پکون گونڈ مٹ
نار چھس پشرو و و مٹ
نہ ما کا پتہ یس رختہ پشپان
کا پتہ چھس پشرو و و مٹ

انسان لکھ انسان کِیہ
ماز گہ و مٹ لے مٹ گہ و مٹ
سانین تہ تہنرن دیر این
دلہ پین پشرو و و مٹ
پتہ کِیہ دل از تیر مٹ
انسان انسان لکھ

کپہ تمام پکاں بند و قاہ پتہ
تو پتہ پتہ - بیشہ ٹینکاه پتہ
چھا تہند پس حاسے کپرو
پتہ اسہ و آسن بور مٹ اول
رہ خائن اسہ شفقک رنگ
و پتہ ساں و پتہ و مٹ چھو
سا پور گونڈ مٹرو نار و مان
سانین نظرن تیزی چھو
ہوش کرد و پتہ شورہ و مٹ

پتہ پتہ اندہ وہ بیشہ گروہ مٹ
مٹ مٹ انسان شام گونڈ مٹ
پتہ پتہ کپہ تہ و پتہ پوان
پتہ گونڈ گروہ گونڈ وہ انسان
نور سیتو پتہ مٹو ایم ارمان
کِیہ تہ وہ و مٹ گونڈ مٹ
پتہ پتہ مٹ ۳ ی کا پتہ چان اسہ
کِیہ تہ وہ و مٹ گونڈ مٹ
و مٹ و مٹ انسان چھا
سپن پتہ مٹ مٹ و مان
اسو پتہ پتہ ارمان چھا

تہ پتہ چھا سور مٹ گونڈ انسان
مٹ مٹ پتہ مٹ پتہ پتہ
تہ ما از انسان مٹ
پتہ پتہ تہ مٹ شیطاٹ
انسان انسان سیتو
ریش کا پتہ بیشہ ریش کا پتہ

خزل

شمس فقیر

(یہ خزل ایک نثریہ غزل مطبوعہ -)

دم رطہ وارہ لاگ دم دارو دمہ دے روز خبر دارو
 پتر ہن دمن کر شمارو دمہ دے روز خبر دارو
 زآورد جارس کیاہ چھ آوری دارو خود کو تھتہ بنا دارو
 کچھ بدی کلہ نفس امارو دمہ دے روز خبر دارو
 ساز و مول نے سیتارو چنگی رباب وایان دارو
 مد نہ گنتہ تھتہ شد بود دارو دمہ دے روز خبر دارو
 دور کس روزہ سو گھارو ساری وجود مؤ جو دثارو
 ترک و جو دوسری پیو شمارو دمہ دے روز خبر دارو
 ترک و ذیابہ شریابہ سوارو ترک عقباہ تیکے اشارو
 ترک مولاء مو رشدا گارو دمہ دے روز خبر دارو
 ترک ترکہ تھو و تم سارو گوس غرق در دیدارو
 تھتہ مثنوی س و تم تارو دمہ دے روز خبر دارو
 شمس فقیر در ایچ کارو پیچ و تھتہ چھ کینہ کارو
 چس بر کینہ نے کینک یارو دمہ دے روز خبر دارو

برہ گند و پتھ کیاہ کرد
 پتر نے ترا نگہ سیتو گھر و یارس
 نار لکسو پتھ کو تے تارو

تو پھن ڈو لگو بند کرد
 بو ندقن و و ندقن سو کرد
 حندہ کین چا من نار گند بود
 د بود انسانش ہوش پیے
 مولہ گو برس کاسہ ہے بول
 لوس محک شر تر لہ ہے

و ذہ و ذہ تو یہ کن آ کو لہ
 پتر مین نیائین ہٹو تر لو
 نفرت کین سببہ خان
 لہ و پار کبر و بیشہ واس کرد
 اتھہ اتر تو بر و نہ کن میناہ
 بی تو اسی اتھہ واس کرد
 اسی چھوہ دلہ کین مینر کن مینر
 کلوہ وان د تر تر ماسے پینر
 بی تو یکہ و طہ ساری مینہ
 پتر چنس بول بھر و۔

غلام بنی فراق

بدسلوکی

سُترن ہندہ باپتہ

دگر بیلہ دوت ہو س آو ڈالہ ماران
سُترس نش سب ہا ذت کرتن تقو د
سُترس اشتیال کھوت میران رو س
توے تہو ہس کرش دیت سُترن ہند زود

زہر تیلیلو و ہسرتس ماز یکد نش
سلو کس پیٹھ سہٹاہ ناراض سپد پو
مگر تہو کوڑ نہ کاہنہ ہنگامہ اتہ نش
سہ واپس دژاد لوت لوت مارکن گہ و

غلاظت بھیمب انج سو میرتہ کرش منتر
تہو سُتر وانش گنتہ بیشہ پھیو روپس
مرس نش دوت ٹھہر پودم شہو لن
میتہ سیتن بدسلوکی فکیرہ تارس

پہتے ہسرواش پیو پینہ سن کرش کوڈ
یوہ ہے بدیہ صدا وانش اند گہ و
پلو پلو باد گرو لیمہ ستر سارو
سُترن افسوس کھو بیدار سپد پو

لگو وچمت چہ غوش بخلق خوش دل
بشراہ اکھ اوس یس گاس اندر وائ
دوہ ہے دگر س یوہ ہے جسوار ہو س اکھ
یوان امہ وانیہ کو اوس ڈالہ ماران

اوتتہ و اتتہ دوہے ہو س اوس ٹھہران
سُترس کن اوس کلنا وائ پین سکے
دوہ ہے اوس سُتر وائ تس تازہ پیل کاہنہ
توے اوس راضو تس پیٹھ گامہ بازہ

دیوان اکھ دوہ ہے سُترس اوس روٹت دل
دیوان کتہ تام پیٹھ اوس سکھ پریشان
سُتر پائس تہ ہوں کل دوان اوس
بیر رونق اوس تس بازار باسان

آنتون پیخوف
ترجمہ اختر علی الدین

عکس کار که شد انجام

[illegible]

نگار - نه نش ٹرے بر دیچ دیرے تکیا نہ تنو وچھ بر وچھ
 نہ نہ مشر بلبل پالش بر وچھ کہہ اکھ ترھوٹ تہ زہ ویشل
 پڑا ہر پچھ پڑا ہر پچھ پڑا ہر پچھ پڑا ہر پچھ
 سہو و دھراوان تہ لوتہ لوتہ تہ کینا نام و نان - پیر ویا کوئی
 پرنو - ہر اوس سول جہ تال بوز الوف آف دی ہنشری
 ہر وکیو ہنشر

"میتہ تیرا دھرمس ہیچھو پونڈ" سو پنج چودیا کو فن
 "مون رہ بر چنے سون افسر" مگہ قوتہ گہ دیر ناکارہ میتہ پونڈ
 "دھرمس تانی مشگوز"

ملکہ ترا سہ لڑکی ہنسا کرتی تھیں وہ چرویا کو فربہ و شہ
گنیز و دن جرنالی صاحب کس قتل کا پانچواں مہینہ گزرتا
تھا قیروں "میتہ پیشہ پر بند میتہ اوس پر مقصد
"کیونکہ چھپنے پر واس"

”نه جناب همیشه گفته ما فی دوف همیشه کوثره دانسته“

کبر و ناتوانی مهربانی کثرتش در صواب میر و دیو بود نه!

تہا پریشان کرتے تھے تیرا وچر یا کوئی منہ چھپا کر
 تہا تہ بیوقوف ڈرا تا پاس کن تو میرے دین سے اس
 دین نہ اپکارن نہ گزند و چھان مگر وہ فو اوس نہ پان
 و فو میں منتر سار و سے کہو تہ بول و خوش قسمت باسان
 سے ہیوت اٹھری اٹھری بیشما فی زائن۔

انتر وکسید۔ چرویا کوف و وقتہ تر اورہ یور۔

مگر چو شاه کمر حقه تر خوف پنهان کرد لعل حقه گو و بزرگوار
نیکه تر و دانست بر پو ند ترا و میشه تو بهر سیخه و آبجا

میتہ گرنہ آتی دنی - پوز زن گوہ ... میتہ اوس نہ مقصد
"ہے میتہ اوس دہ و مشتہ تہ گوشت - تہہ ٹککہ نادونی
تھپ - جرنال مابن وون - تیلیم وٹہ اشتیالہ سنیو
ہول کر تہہ - "ویان چھہ میتہ اوس و دہ و مشتہ گوشت
مگر میتہ چھہ اٹھنن اچھن مشنر عوفہ میتہ باسان
سو نیچہ چہ ویا کوئن تہہ سو نیچاں تزاون بیتہ اقبالی
مشر و اچھہ اوس کن نظرہ - "میتہ ستر چھس نہ کفہ کور
خوش کران میتہ پتہ اوس فکیرہ تارن نہ میتہ اوس نہ مقصد
— ہر چھہ فہہ درنگ کہ توئون تہہ تی تن ہر شک دہ
پتہ تزاو اوی مخن میتہ فکیرہ چلاوہ ہر مواب - مون نہ
و نکس سو نیچہ نہ ہر تہہ کفہ مگر پتہ پے شش لون -
گرہ قاتلہ بود چہر یا کوئن پتہ زانہ نیچہ ہر اثر -
تس با سونہ تہنہ آشنہ زن تہہ ہر مالہ تیوت سنجہ
یوت حقیقت چھہ - پوز تہہ چھہ تی تہنہ آشنہ تزاو ہر نرس
کھنڈس لرنہ ہائیو - مگر ہر پوز تہہ زہ ہر زالوف
چھہ سون افسر تہہ ووتہ ہر یکہ -
"میتا فو کو گوہ و جان چون تس زہہ گرہن تہہ مافی
شنگو - "ووس آشنہ - "نیتہ سو نیچہ سہ نہ زہہ
چھہ نہ مجلسہ مشنر ہینک تہنہ -
تہہ چھہ پوز میتہ کرش مافی شنگی کو شمش
مگر سہ چھہ یو ہوسے چھپے کیا تمام - کاشہ عقلہ
ہنر کتہاہ و نہ تمونہ - تہہ علاوہ تہہ آونہ و تہہ
کفہ کرہ نش -"

دہہ میتہ دہہ لوگ چہر یا کوئن تہہ و دہہ کوٹ تالو
تا و دس زہہ شینر نوون مسس تہہ گوہ و جرنال مابن
مافی مشکہ - جرنال مابن ہینر ہینک مشنر سوسواریہ
ساریل تہہ جرنال مابن اوس پانہ اچھہ در عاست
رمان - کیننن ساریل سیتہ کفہ با تہہ کورہ پتہ شجر
جرنال مابن چہر یا کوئن کن اچھہ -
"را تہہ شامس آرنال یا ہس مشنر جرنال ہر چہ
یاد مافی جاہ - "تہہ کور کور کلا کر کن شور و ع - میتہ
— یہ نا - پوز تہہ - ہر نا - سہ تہہ -
ہر چھس -"
"ا کو اس" وون جرنال مابن تہہ یکدم ہینر ہینس
ساریل کن - تہہ پوز و شش تو میتہ کپاہ دیل -
"میتون چھہ بلوان" چہر یا کوئن لیدر یو و تہہ
ہینوٹہ اندری سو نیچہ "مطلب گوہ و دہ اوس
چھہ شرا تہہ - میتہ پتہ تہہ یوت پاٹو رہن -
میتہ پتہ ہر سہا و ن نہ ... -
آخری در عاست زہہ ہینر جرنال مابن اندر
ہینوت اژن چہر یا کوئن گوس پتہ پتہ - ہر چھس
ونان - میتہ و پوز مافی عالی جاہ حصن پنجر عافت
چھہ میتہ تہہ ہر تکلف ... -
جرنال مابن گیتہ تہہ حاکمہ زہہ و دہہ با کفہ زہہ
چہر یا کوئن دینن دہہ تہہ اندر اژان اژان وون
تہہ چھہ میتہ مافی تہہ مان -

"مَدَنِي" سَوْنِيچ چرياکونن، اوس چنبا يوت
 نه فکره تران ته پيچھے چھے يہ جرمان؟ جان گوہ و دود
 گوس تو بہ زيادہ ماني منگان دول بکا تر صنس دود
 گوہ نہ اوس نشہ گرشن زيادہ سے زيادہ ميکھوس
 خط - يس تر چھے کافي؟

"يہ اوس چرياکون سوچيال گرہ کن واپس پکان پکان
 مگر تھو ليکھ نہ خط - سہ سہ سونچتہ تر آے نہ تنس لفظ
 خط من مشر درج کھن لائق - ہا زاپيٹو تنس سہلہ نزلہ
 تا طرہ دد پير دد تہہ ميشہ جرمان مابن گرشن -

"عالچاہ راختہ کہ يپہ ميشہ توہ ہر عرض کہ و نيچ
 کوشش - تنس کو عرض ييتھے جرمان مابن
 سوالو بر تر نظر تنس کن دژ - ميشہ اوس نہ توہ ہر
 تا تر تر ہر ہنگ عرض يہ ماني جا ہونو مود - ہر
 ۳ يوس محض ييتھے کتھ پيچھے ماني منگنہ نہ ميشہ نہ
 پوہ نہ ترا دہ سیتو پکد توہ يہ لکلف - پختہ
 ر د سوال توہ ہر تا تر تر ہر ہنگ خباب تر پيہ
 نہ ميشہ تنس گمانس مشر تر تراشہ - ہر گاہ اوس لوکن
 تا تر تر پيچھو تينلہ کتہ ر د عزت تہ و بقار - ز طين
 ہند عزت؟

"دفع گرثہ ييتھے برابر جرمان مابن کوہ
 ہونو شد گوس ہيٹو - سہ پيلو تر شر تر سیتو تر ايس
 تھو تھو؟

"ماني جو پو" چرياکون وون سہلہ تنس

اس خوف ستر حواس را دگر تو -

"دفع ذلثہ" وون جرمان مابن دد پير
 پير - ديشس لکتہ دتہ -

"چرياکونس يسيوزن تر تنس اندر کوہ
 کي تمام ز حيتون - تنس اوس نہ اچھن کشش تر
 نہ کنن ہوش - سہ دراد دروازہ - ستر گر پيچھے
 دوت تر چھے بے جس پاٹو پکان - پاني پانے
 دوت سہ گرہ تر يتھے کو دتر کوٹھے مشر
 تراون سوش پيچھے نہ تر مود -

تختہ ز باني

گرثہ

ہر بر تر پو چھر

کرون

پوہ سہ ماجہ آسہ دود دہ

گلبن سیتو آ پير مشر

غلام رسول کار

از گورکی

منبرم عبدالعزیز ارمون

دشمن دود

دوبو اوس کرد و تارپف زمان منبر
 اجمن منبر تو تمه اگر چه بیخه زندگی
 منبر اگر و نان چه - اوس گبو و تم
 نغمه تو و ترن و تره و ام سجه بیم تارپف
 لایکه چه - به داستان چه تیسور نکس
 بهوس باد بقار تو با جلال خوش قسمت
 فارت و منبر - به داستان چه منبر باد شاه منبر
 یس تمام دوفی هس تباه تو بود با در
 کردن یترهان اوس -

پژوه پشتر این و روی رود
 سه یخه منبر اثر لته مؤمن کران - تنمو
 رشده کوه رهسو شهرن تو ملکن تچه
 پامو ریزه پهان کران پچه پامو تیسو
 منبر کوه رهسپه رهس کران چه - سه
 پامو پکان اوس تیارو سه خونه جوبه
 جابری سپان - سه اوس انسان
 کوه رهسپه تو اژده هر که منبر منبر

منار و تارپهر کران - تنمو کران زندگی و آران
 پشتر طاقت کوهلن مو تو کوه تو تر تفود
 تر کن زه سه اوس طامس جابگیر و
 رسند و مو یک انتقام پتر پچه کاشه
 هیون یترهان - به خو فناک انسان اوس
 پتر پتر کارنا موسیو مل کوه موتس به کار
 باون یترهان - کل کوه موت یس پانه
 به چه تو مو یسی منبر شکار سپیده
 نیس تو نابود گز من یتره به

تمه دو به پیچه چینه امی زانه
 و سه گمنا و و موتو یا خه شی اظهار کورمت
 پتر جابگیر مو یک شکار سپید بو - پیشه
 سمر تشو که کوه سیاه تو با که رنگه پلو
 به گره منبر منبر منبر منبر منبر منبر
 کوه منبر منبر منبر منبر منبر منبر
 بر و نه کن اوس تو اوس به تمام کوه
 اوس جابگیر و منبر منبر منبر منبر
 کران - با که تراوان تو پان تران
 تیسورس و دل امی ما من تیوت نال
 زه پلوه تو من و روی رود سه و سه
 چار سه - عشو تو رهس در و زه بند
 کر سه پتر منبر منبر منبر منبر انتقام
 بهوان - منبر تمام رود گر دن تفود

دشمن دود

تھاوتہ تہ دنی یا منسوب کران - پتھر کو
 موٹس انتقام ہیوان تہ اس بیکار کران
 دوا سو گویا و ز نانی نیند ماہر
 ہشتا قصیدہ - سس واحد تو سس ہر و را و
 شان - سس ہر و تہ کتہ موت تہ چہ زمان
 چہ ایک پوز واقعہ اکس ماہر ہشتا
 موٹک موٹک و - ننگ دل تہ چاہر تیمور
 ننگ - یس دنی باہ خاک طرہ اکہ بلا
 ناگہانی اوس کتہ کتہ چہ اکس ماہر ہشتا
 کتہ کار نو ماہر راوان -
 ہر واقعہ چہ پتہ پا کو سیکہ مت
 تیمور ننگ اوس سمرقند چہ اکس مرگہ
 منتر ہشتا مناوان - ہر پوشہ مرگ چہ
 شیمبر زل پوشو سستو بر سستو - پوشن
 ہشتا اتہ دایہ چہ سمرقند کتہ شہر
 "پوشہ استان" ناد کو رشت - عام کتہ
 چس "کان گلا" ومان - اہر مرگہ پیٹھ چہ
 سمرقند شہر کتہ تھو - سار - مسعدن
 ہشتا یو ننگ بو ز تہ یوان - اتہ پوشہ
 مرگہ منتر ہشتا پندہ ساس گول شہر نصیب
 یمن تہ منتر ہشتا آسو رنگا رنگ ہشتا
 ہر و سس سستو کتہ کران - یمن تمام شہر
 منتر اوس تیمور ننگ شہر ہشتا - استان

اوس زہ کانیہ ننگہ چہ پتہ یمن وین
 تا سو ددان منتر باگ راستا دہ - ہر شہر
 اوس سار و سس شہر کتہ تہ ہر ماہر یو
 تہ شہر دار - ہر اوس تہ گول بلو کہ اوس
 موہر ہر - ہر ہشتا طرفہ اوس ہشتا ہشتا
 قدم کتہ - ہشتا تہ ہر ہر اوس تھو
 اندہ سس باہ سس تہ سستون منتر
 باگ راستا دہ تھو و رشتہ - یمن سستون آسو
 انسانہ تھو موہر - اندہ و سس تھو
 زہر کتہ رشتہ سستو - یمن اوس
 سیما، زہر تہ ہر رشتہ لاگتہ شہر
 کو آس سس پانترہ ہشتا و ہر تہ
 شہر کتہ - تھو کو شہر ہر سس
 تھو سس تھو عقاب یمن و ہر و دھن
 تہر آسو باسان - اندہ و سس منتر اوس
 یو تھو عقاب شہر پیٹھ ہشتا شہر
 ہشتا شاہ - نا قابل تسخیر تیمور گورگان
 سہ اوس آسو فی رنگہ باس لاگتہ
 اتہ باس سس پیٹھ آسو پانترہ ساس
 اصل سس ختہ یلو جرتہ - آسو شہر
 ہر ہشتا کتہ ہر پیٹھ آسو سفید
 کتہ - تھو ہر شہر پیٹھ سس پیٹھ
 پیٹھ اوس سوکھ لال لاگتہ - ہر لال

کرمان
محمدرضا

اوس سو صف به صف پادشهن بر و نه کنه
پخته - شاه پیر کرمانی اوس سار و سه
بر و نه کنه پخته - پیر گو و سه کرمانی
پیتو اوس غارت گر بادشاه پشدر س
اکس سواکس جواب دوان و نیو و
"کرمانی اگر بر یازیس مشر و کنه پیر
میشه کوتاه قیمت و که نه"
"صرف پشتره معه پیر"
"کیاه و و نه صرف پشتره معه پیر"
"اوه"

"ژیه چیه ناخبر میشناس کمر بند س
چیه پشتره معه پیر و قیمت"
"بر چپس صرف تکی کرمانی پیر چ کتفه
کران - باقی چون قیمت چیه کیاه پیر
پخته نه نکس پو نکس ته"
شاه پیر کرمانی اوس رفته کس شمس شمس
سیتو کنه کران یس شهن میشد شاه اوس
یس شیطان صفت اوس - نوشخارته موتک
سالار اوس سانه خطا طره تھا و اوس شاپرن
صدا قیچر اتم نه غفلت بلند - تیمور پنگ
سند غلطک تو شانه کر تکه مقو و ن اسه
نش پش شان صداقت و نه پند
کرمانی پیر و شاه پیرن پشدر س شانس

اوس نوحو پکچو و ده نل - زن اس
کا نه سوه رخ اچو کوفی پش پش
پهوان - تو سه پش امو پیر کس پش
کنه تھا و پش - پش ماته بادشاه کله
اوره پور پهران اوس نه پیر نه اس
شس سیتو تو پیر سام پهوان -
تیمور لنگه شند پخته اوس پش
زن اس کا نه نو لا پچو شتر اکه
پخته زنگ ۲۳ لگت نه خوانه سیتو
پخته مشر سو باره بو و تا و نه پش
اسه - امی پشتره پش اچو اسه سیتو
پش - پش پش پش پش سام پش عادت
اوس - پش پش پش پش زوتان پش
پش پش پش پش زوتان پش
کنن اس پش پش لال اوزان
پش لال پش پش پش پش و ده نل
پش نو جوان و شهن پش پش و شهن
و ده نه باره سان چیه - نیمک فر ش
اوس یارنده و پش پش پش پش
مشر اسه قلم تمام پش پش پش پش
کر شهن - شهاب تو عام اوس سجا و نه
مشر پش اسه سارن ضرب دوان
بادشاه پش تمام احباب و پیر افر

مئنر قپسده - یم شتا پر فقط صدا قتر بندد
لفظ ۲ شتن ادا کران - یم نر کا نر خوف
نر کا نر بے ۲ سر کھوڑو ناوان - یم پوز
ور ناوان ۲ سن یر غا ہش چھ سہ یو سہ
پوشہ و ز چھ تو پھر و ز چھ -

جشن ضیافت ، بر جتہ محفل جنگن
مئنر فتح و فتح متن فتو حاتن ہنر ذکر
یم پیٹھ فخر تر غور و ۲ سن اوس لازمی
موسیقی ہند سرود ، شراہک سرور
اوس ساری سہ محفلہ احاطہ کر تھ - بادشاہ
ہندس خمس نیرہ کینہ اوس ہادی گرن
تہ شعبہ بازن ہند تماشہ و چھن لایکھ
پہلوان تہ ۲ سی تو زھوہ پر دم کر تھ
کا نر - تم ۲ سو اکا ڈس مئنر دہر دب
کران تہ خوشخار جانورن ہندی پاٹھو
گرہ پزان - شمشیر باز سپاہ ۲ سو شمشیر
بازی کران تو تم ۲ سن زن ماوان
جنگس مئنر پورہ مقابلہ کران - شمشیر
چلا دو ہیک کسب تہ کمال اوس متن
ہنرہ پھرتی تہ ننان بادشاہ شہ
پیٹھ مو موی سپہس تام ۲ سو تمام خوش
تہ سرور - اتھ سرورہ کس ولس مئنر
گیہ یک بار کر کچھ ؟ زن گیہ استانی

گلگراے تہ و زملہ ہندی پاٹھو گیہ اتھ
شورس تہ سرورس مئنر تر تھ - یک
بار گیہ ساری سہ زھوہ پر تو دم
سلطان با زیدہ ہند فاتح گہ و
ہے جنگہ ہیٹو و ز تھ - اوس ہندی
گن گیہ کھڑا - یم ۲ واز ۲ سن تیمور و
ہند بن گنن مئنر تھ و ز ۲ واز -
یم ۲ واز ۲ سن اوس ہندس زھی لٹس
سیتو واطہ ہیٹو کھوان - یس رڈ
مرگن اوس دہ کچھ لد کورمت - تہ
دہ کھن تہ مرگن اوس یر انا کو غاٹھو
قہر بنودمت - تہ اوس یر رڈ
رحمہ تہ عفو و نشہ سپہاہ دلدوگمت
دبارہ گیہ کر کچھ ہیٹو سیتو بادشاہ
تہ کر کچھ ہش زج ہر تھ -

”یم و چھو یم کر کچھ کھو و ز -
یم کھو زٹ سا سن سکوش و تھ“
ککس سپد تاپیل تو جلدے ۲ و تفصیل
سان جواب دہ - زہ اکھ زنا تو چھ
یم کر کچھ ودان - زبان چھ عربی
بولان - ککس چیس مس پریشان
پلو چیس نہ ۲ سن برابر - و پان
چھ مہ و اتنا دو سنس بادشاہس

نش یس و ذی پنه کن ترین اہم ترین صحن
مہند حکمران چہ

"مہند نش کریوان ما ضر" بادشہ

ہندہ و ذی پنے تار اس نوہ پر ر تانی

آبر ما ہر کر دے۔ سو اس نہ و آبر تالی

اوسمت اس ہس پھر ن۔ یس و ذی

میر ف سپنہ یون کو ٹھین تام سترچ

کام اوس کران۔ آتھ تہ کیا اس ہ

رنگ تہ اوس تا پیر کر ایو نابو د

کو رمت۔ گلس سیاہ مس یس پریشان

اوس تہ سینس اوسس سترچ کام

کران۔ مہتیک رنگ اوسس تزام ہنو

اچن منرا اوس ختمک نار ناپان۔ تہ

نچ نظر تھو دتہ آتھ سیتو لہو تیموری

و نہ۔ زن اس شمشیر سیتو دشمن

ذی پنے و ذی دوان۔

"کیا تہیے کو رتھن سلطان بایر پد

مخلوب"

"اوہ متس و راسے چم واریاہ تباہ

کر دیتو۔ و نہ چم واریاہ کام یاتی۔

"ذی چکھ تیمور گورکان"

"اوہ بے چس، نانی جہان، ذی و ن

ذی پنے کیا چھے پالش متعلق دن"

"میانہ کتھ بود۔ ذی پنے بے کیشراہ

کو رتھ تہ کو رتھ۔ ذی چکھ بہر حال

انسان۔ بے چس سورج۔ ذی چکھ

مو تہی خدمت کران۔ بے چس زندگ

رچان۔ ذی چکھ میون گوہ نہ گار

توے چس بے ذی پنے نش اس رتر۔ ذی

کر کہ پنے بن گوہ نہن مہند گتا رو۔

مہ چھ آست و نہ ذی چکھ انصاف

تہ عدلہ نش چھوئے تہ تھو رے

مگر مہ چھ آتھ پچھ یقین۔ ذی پنے

پزی مہ ستر عدل کران تہ کیا رہ

بے چس اکھ سورج"

بادشہ اس تہراہ عقل زہ

بیمہ سیتو۔ سخت تہ صاف لفظ ہند

ایہ اس ہیکہ لاکر تھیم لفظ اس

اکھ دود تہ دگ ہتھ۔ بے منرا

اوس و خوف تہ نہ غو شام۔ پچھ

بہان بہان و ذی بادشاہن۔

"بے چس پا ف کتھ بود ذی ہر حال"

سہ تہ بیتا طہنا نوسان بر و نہ

کنہ شہزادان منرا باگ۔ ذی پاری

نظراہ کر تھ ایچ پینو داستان بیان

کر نہ

زہ کہہ آسٹیا کتہ نہ

منہور کر تانی یں وڈن خوش ولی

سان "محبت کرن داہن نش چہ کہہ
تہ بال مرگو نان" بادشہن کوڑ کر تانی
دشترہ کتہ ہنکار - سو بچہ پیشہ ونہ
"ون تہ جنگل تہ مہ سو داریاہ بین مشر
پیشہ مہ واریاہ خوشخار جانو تہ مجہ
تایت ، رامی ہڈو - سہہ تہ یاگر ہڈو
ہم مہ مہ و چھتہ کتہ بون کن تھوان
شیر بڑ بیٹوم دہ ہر کتہ مجہ یس
چانی پا کتہ اچھو کر تہ وچان ادس
خوناک مگر مہ کوڑن تہ کتہ تکیازہ
یمن جانورن تہ چہ دل آسان - ہر آس
یمن سیتو کتہ کران یچہ پا کتہ تہ
سیتو کران چس - پیشہ مہ یمن وڈن
ہر چس موج - تہ کوڑ میانہ کتہ
یقین - تہ تہ سپدی میا سن غس
مشر شد یک - تہ وڈو وڈو وڈن
کتہ کتہ - تکیازہ تہ تہ مہ مہ
حاسس چہ رخم - کیاہ تہ مہ چہ
ن مولوم زہ خوشخار جانور تہ چہ
پشہ نین یمن سیتو رخم کران - کیاہ
تہ چہ چہ چس مہ تہ انسان و تہ

کہہ تہ گم کتہ ؟

"تہ وڈو تہ پوڑ" تیسورن

وڈن "ہر چس یہ زانان زہ خوشخار
جانو چہ انسان و تہ کتہ تہ زیا
یمن محبت کران تہ لول بران انسان
رشد کتہ تہ زیا وڈو تہ بت قدی سان
وڈن تہ متا بلہ کران"

"انسان" اہر وڈن اکس لو کتہ
شہر و تہ پا کتہ تکیازہ تہ چہ کتہ
موت چہ وڈو کتہ شہر آسان - انسان
چہ تہ چہ وڈو مہ ہندہ غامہ لہرہ
شہر آسان - تہ چہ کتہ انسان
چہ مہ تہ بیٹوم - لے بادشاہ
تہ کتہ انسان چہ زانی تہ بیٹوم
تہ ہیکلہ خہ دایس انکار کتہ
مگر آتہ حقیقتس کتہ ہیکلہ انکار
کتہ تہ تہ تہ کتہ اکس زانہ تہ
ڈنہ زانہ

"حق تہ پوڑ" بے خوف کر تانی یں

وڈن - دائمہ جورہ چہ وڈو تہ
ز پوان - افتاب وڈو چہ پوش
یہ لان - محبت وڈو ہیکلہ تہ
تہ سہرہ - زانہ وڈو تہ

محبت ممکن - باجه در آس نه پیکر شاپر زبونه
نه پیکر کا بنه طاقتور سورا پاوه گز هغه
سه بلج شاپر و سشد کلامه بو نه هغه گز زبان
گز زبان دننه "میشه دیو پین نیچو - یس نشه
نش چه - یو چس تمشتر موج - یو لکه تمش کلان"
دلو اسو کر و سجد زانن نه دس
بارگاهس مشر بهو موسی، بهو عیسی ته
حضرت محمد پاوه کز ته دخی یس پیغم
تقد و که که احسان - دلو اسو بهو
پیدن ، بهو عظیم انسان زخم چه دوان -
ارسطو ته یس نه نه نیچو - فردوسی ته
ماچه نه ته میو نه سدی ، عمر خیام
یشیر لولو مس به گرو - سکنده ته
تا مینا هو مر - یم چه ساری یس نه نه
لولو پوز یم چه یس نه نه شری ته چکه
یس نه یس نه کوه بهین مشر کوه کوش نیچو
یم ته آسو گل لاله کوه ته آولو - یو
چه یس نه بهه دیتت ته دخی یس
عقل ته دالیش حواله کر مر - دخی یس
سورس عقل نه عظیم خزانه چه
یموسه علس جغت -
سفید لویو کر هغه بیوه ، انسان
لویک اپت - تیمور گورگان پیو

گوه تن مشر - کینو نثر کالاه شوه پر دم
کر نه لویک سه آندو لویک کن کن ونه
"بو تا نگر قلی تیمور ! یو نه دایر
مشد بنده تیمور - یو چس تی و نان
یر دن پنه - یو دوس از تان
دخی یس پیغم نه دوار تر نه دس
زندگی بسر کران - بترات چه دونه
بیا یس کوه دن بهر نه لته مه شه ستو
جنگ آثر - یو سورس ز یس چه نه
نه یس کران ته باکو دوان - یو چس به
زنان میه کیه کیه حشر کور بهما
یر سورس کینه کیه کیه کور بهه -
جرف بها بگر نه غا طره - مینون لوطه
بها بگر بیا یس آچن نه سکا ش
سه آواز بر و نه نه نه دخی یس
یس تر یس دخی یس کور بهه بهه
شمار انسان ته تیغ - یو اسس
یر جرف بها بگر نه مویک انتقام
هموان - مینا یس آشن نه نه نه نه
آ و نه نه کر نه - میه کور بهه شمار
انسان بهر نه زندگی نه نه نه نه
نه بهه - بشمار تالو ته بهر رودر
بیا فو پا طو مر کج دگ لکه وان "

میرا کس بر و نہ پکیر نش کس چھہ طور
 بنو دینچ کو شمش کران۔ یس مینہ بر و نہ
 کن ۳۰ و نہ سپد تباہ تفس رو د نہ
 ناو مینس تر و نہ تا طرو تر پتر کا نہ
 بر چھس کے تیمور شیمو بایز پدس
 شکس دتر پتر و نیو۔ لے بایز پد
 خہ وایس نش چھہ اناس نش تہ مالکن
 کا نہ وقت۔ عہ کیا زہ تیشہ اسہ
 سو بن اڈو لیکن بن ہند آغہ
 بناوان۔ تر مہ ہوس اڈو لیکس یس
 کون چھہ مینہ ہوس اڈو لیکس یس لوگ
 چھہ کیاہ اوس چھہ بن انسان ہندو تاکہ
 بن نشہ سون کا ہتھ کا نہ چھہ۔ بر
 کتھ د و مینہ تہ ساتہ بایز پدس شیمو
 و نہ سہ مینہ بر و نہ کنہ بر یڈو ستو
 گند تہ اوس۔ عہ اوس نہ ہیکان
 بن بر یڈو بن ہند بار کیرس اوس
 کوپ رامت سیٹھا گد رتر کر یو تھ
 دکھ اوس پیو مت

"بر خہ دایر شد بندہ تیمور! بر
 چھس سوہے کتھ کران سوہے کتھ کرف
 پزہ۔ مینہ بر و نہ کنہ چھہ اکھ زنا نہ
 اکھ موج۔ پچہ برن زنا نہ منتر اکھ

میرا کتھ لوگ میر لوکن ہینر پچا فی
 کانچین دول زندگ ہند و شمن
 تر موتک سو واک سو چہ۔ کیو تر کلاہ
 تر خہ پتر کتھ لوگ بیشہ پا در سہ
 شدی پا طر گر پزان گر پزان و نہ۔
 "بر خہ دایر شد بندہ تیمور!
 بر چھس فی وناں میر دن یشہ۔ نیک
 تام یم جنگ میانہ دسو آسے تم ۳ سو
 صرف ملکن تر شہرن قبضہ کر و زکو
 جنگ۔ یم مینہ خلاف لوان ۳ سو
 بن ہند نقد تر اوس صرف مہی زہ
 تم تر اودہ بن تر تہ ز پتر پتر نہ
 بن پچھہ تہ قبضہ کر مت اوس آسان
 یم جنگ ۳ سو صرف و بن جاو تر غولانو
 تا طرہ آسان از تام و چھہ مینہ کا نہ
 تر زو بشر سہ یس انسانہ سندہ
 تا طرہ جنگ اوس بیشہ حان کرمن
 میانہ نطن تل چھہ انسانہ شد کا نہ
 قیمت تر آمت بار سس۔ نہ چھس بر
 اناس نش کا نہ درجہ ووان۔ از تام
 یس مینہ بر و نہ کن ۳ و نہ کس اوس
 کیاہ اوس پیچہ چھہ مینہ کا نہ فکر
 ۳ ستر مینہ ۳ سو صرف بر فکر زہ

شیمه میانش رو حش منزه که نه بند پادو
 کور شیمه جذبه نیش بر همیشه خاک طره
 تر چینه گوشت او حش - بر چینه سینه
 کاشه فرق تانیه و راسه کتفه کران - میانش
 دبدیس نه ز تبس چینه کوهزان - بر چینه
 ودان - نه کورم زاره پارسه - امیر کورمیه
 اکه مطالبه بر چینه زانان نه بر نه تانیه کیانه
 چینه یوتاه جبروت تیر به راه طفت تهاوان
 کیانه به تیشک چینه اکه پاک تیر به لوت وچه
 نه گوه ویر نه بر چینه محبت کران - تیر
 محبت چینه اسه و دمنه نه امیر شیمه
 چینه اکه ز تنو بیس بر دینه کن پکتفه اکه نوبه
 الا دینه تیر و فو بیس بره کاش - کیانه تمام
 بنی تیر پا نمبر به سمن ناله کو شمره
 کیانه و فو چینه تمام سورما تیر فاتهح به آهن
 ناله کو شمره ناله تیر ناتوان

سکه میانه طاهره جها نگره - میانه
 اچین نه نه نوبه تیر نه اولکه دینه
 منزه زندگانه شند کاش نوبه رافیه اکت
 نه نه تیر او سکه تیر را منزه زندگانه
 بیسول کون یخته زندگانه شوله - بر
 جبرات کور پا فو ناله نوبه سینه ساداب
 و فو چینه اکه کنه سنگ خور ردت

بر دینه کور امیر غارت کران نه نه - بر
 کور و بند کن تمام خیال منزه شیمه
 کار لاگ بیس و نه

"بر موه دایر شند بند و تیر - بر چینه
 قیوان بر پره - تیریه یخته سوار گشاهن
 و فو میانش تمام ملکس منزه روانه تمام
 شهرن تیر گامین شند اکه اکه کون
 گشاهن چاه نوبه - بیس ماهر شند شیمه
 گشاهن تیر تلاش کور تیره میده بر و نه
 و اتنا و فو - بر چینه بیسول حکم بر روت
 شمش ماهر شند کور برس یخته جابر
 پزار نه - تیر شمره موه تیر روزه - شیمه
 سینه یوتاه تیر نه سکه یوتاه دانه - بر
 سوار تیرس پانس سینه کورس به سوار
 کور تیره یوتاه و اتنا و فو - بر کور تیرس
 جوا بر و سینه دزن - بر چینه
 تیر بر گورگان و نان

لای زندگانه شمره را چو کران و اچین
 انسان شند دین کاشچین و اچین - کیانه
 میده و دینه به سوره کینه تیر و نه
 پره - کیانه میانه نین لفظ منزه اوس تا
 تیر پاک جتک تیر مقصد ک اظهار بیس
 ماجر شند حصول زندگانه چینه انسان

"ترتیبہ و ذبحہ پوز" میر جواب بوزرتہ
و ذبحہ پوز سنگدل بادشاہ تختہ پیچہ بون
و دت اوس زمانہ نش۔ امو کور اوس
سجیدہ۔ بیچہ پاٹھو اکہ سعادت مند گوہر
ماجر چھ سجیدہ کران۔ میر روج پر و زظارہ
و بیچہ سپد خوش دل کرتا فی سہ سہا
خوش۔ سہ ۳ و و جس مشرتہ لوگ گپونہ
نہیہ گل نہ ستارن ہندو پا تو کس
چھ زیادہ حسن؟
تمام مکہ چھ در جواب و نان۔ مجتہد
و زن۔

سونتہ کالہ کہ ۳ قتا بر کھتہ کس چھ
زیادہ حسن؟

داشت و نان سہ بیس ستو بہجت چھ کران
نصف شبکو تارکہ کیاہ زبر چھ
و کک، افتاب تر کیاہ رت چھ
میانس ماشوقس چھ پوشہ لوہار پو کھتہ تر زیادہ
حسین اچھو۔ تھو سید و و طرکان و فی چھ لہاب
پوشن شد مشد کران۔ و نیک تمام ۳ و نہ
سہ باقہ گپونہ بیس لوہر ہوت باقہ چھ
بیس سار و سہ خوتہ حسین چھ

بیشہ و فی ہیکہ پندہ چھ چیز کہ آوازک تر
انتہا دک بات، بتراژ ہنتر و براسے کران

واجبہ و اسجہ ہند باقہ۔ سہ باقہ بیس و نان
جو دکرہ۔ سہ باقہ بیس شان
ہر و راوہ شس عظیم ہستی۔
بیس انسان موہ چھ و نان۔

"سپاہ رت کرتا فی پند و پاٹھو چھ خوتہ دین
چا فی عقل تر داتا، چا فی و ط
یکہ نغہ گپونہ غا طرہ نیادی ہوت۔"

نخو داسے چھ پاٹھو اکہ شہا ہر
مختور تہ و دلسہ ۳ مت کرتا فی
چھس جواب و نان۔ بادشہن تر و داسن
تمام مفضل چھ اسان۔ بیشہ ساتہ رت
تمام اسان ۳ ساری ۳ سوا ہر
بڑ و نہ کتہ شدی باسان۔

میر تمام واقہ چھ پوز۔ بینک اکہ اکہ
لفظ چھ شوژ۔ اگر پندرہن ماچین
میر داستان بیان کر و رتہ و نہ نوہ
نوبہ جواب۔

میر چھ اکہ ابدی صداقت۔ اسہ چھ
موتہ خوتہ تر زیادہ طاقت۔ اسی چھ توے
و فی بیس تارف۔ زاکہ۔ شاہیر تر
سورما و نان۔ اسی چھ انسان پندہ کا ختہ
وصف و نان بیچہ شمس مشرتہ اکہ عظمت اکہ طاقت
تر ۳ شتہ دو۔ ستے وصف پا دگر صحت۔

امن پشہ اور جمہوریت کی علمبردار ریاست

جرمن ڈیموکریٹک ری پبلک

ثقافتی - اقتصادی - سائنسی - سماجی اور صنعتی میدان میں سوشلزم کی بنیادوں پر حاصل کی گئی حیرت انگیز کامیابی کی تفصیلات جاننے کے لئے بڑی خوبصورتی سے ترتیب دیا ہوا دیدہ زیب معصوم انفارمیشن بلیٹن کا مطالعہ کیجئے - جو چار زبانوں یعنی انگریزی ہندی، بنگالی اور مراٹھی میں شایع ہوتا ہے - اور اس کا سالانہ چندہ صرف دو روپے ہے - یہ بلیٹن مندرجہ ذیل جگہوں سے حاصل کر سکتے ہیں۔

- [۱- سوچا پتر کا (ہندی) ۲۔ ڈیموکریٹک جرمنی (انگریزی) پندرہ روزہ [کوئٹا مارگ نیو دہلی
 - ۳۔ دت پتر کا (مراٹھی ماہنامہ) ستری بھون - ۱۲۲، نیشنل چاروڈ - بمبئی
 - ۴۔ تبھہ پتر کا (بنگالی ماہنامہ) فرائڈے آؤس - پی۔ ۱۴، میشن روائلکشن - کلکتہ
- مزید تفصیلات کے لئے اس پتہ پر خط و کتابت کیجئے :
- انفارمیشن امینر ————— تجارت میں جرمن ڈیموکریٹک ری پبلک کا تجارتی سفارت خانہ
- ۱۳ کوئٹا مارگ نیو دہلی - پوسٹل بکس نمبر - ۲۲۰